

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXIIII. Vtrum teneatur homo peccatum originale, in quo conceptus est,
co[n]fiteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Dum verò tandem additur, virtute clauium Ecclesiæ obtainendam, designatur Iudex; nempè proprius Sacerdos, qui virtute clauium, reum absoluit.

Quænam est Materia Confessionis? *Quæstio*

XXIII.

Respoſio.

Materia Confessionis duplex est, Propinqua, & Remota; sicut in statuis confundis, propinqua materia est metallū, aqua verò remota.

Remota materia sunt poenitentis peccata, quatenus tamen detestanda, & reiicienda sunt, non quatenus amplectenda. At quāuis ea poenitēs detestetur; materiam tamen præbent Confessioni faciendæ: Nam & mali corruptiō; in corpore humores pharmaciae adhibendis materiam præbent, ut expellantur e corpore, non vt permaneant.

Proxima autem materia, sunt actus ipsius poenitentis, nimirūm, cōtritio, Confessio & Satisfactione, cùm de præteritis sceleribus contritus, firmo etiam proposito, non solūm a peccatis omnibus abstinenti, verumetiam de illis satisfaciendi, ad Confessionem accedit. Actiones ergo poenitentis, materia huius sacramenti sunt, & eiusdem quoque partes integrantes.

*Teneturne homo originale peccatum, in Quæstiōnē
quo conceptus est, confiteri?* *Quæstio*

XXIIIL

Orig.

Caput II. De Materia

Respoſio. **O**riginale peccatum Confessioni neutrum obnoxium est, etiam si homo ad adultam peruererit ætatem: Sola enim ea scelera sub Confessionem cadunt, quæ sunt personæ alicuius propria, ac voluntate propria commissa, quale non est originis peccatum. Est enim non alicuius personæ proprium peccatum; sed commune naturæ vitium, nec est propria voluntate, sed aliena contractum. Igitur ad sui remissionem actum personalem non exigit, sed potest per alterius actum remitti, putat, per ablutionem Baptismalem.

S E C V N D O, idem probatur; quia pro originali peccato, nemo habuit poenam sensus, ut equidem existimo. Igitur non est necessarium, de originali poenitente, nec illud vocaliter confiteri; quandoquidem Confessionis vocalis, de qua loquimur, inter alias, quas habet, cōditiones, una est, ut sit lachrymabilis, id est, ex cordis poenitentia procedens.

T E R T I O, quia originale peccatum, suo peculiari expiatum Sacramento; nimis Baptismo, idque tanta cum efficacia, ut omnis culpæ & poenæ reatus prorsus tollatur, ac proinde ad eius remissionem non sit aliud Sacramentum necessarium.

Quæſtio **S**untne peccata, ante Baptismum commissa, necessariò confitenda?

X X V.

Non: